

Advies

Sectorraad Kunsten en Erfgoed
21 november 2019

Advies bij de uitbouw van het cultureel-erfgoedbeleid in Vlaanderen

I. SITUERING

Op 28 september 2018 keurde de Vlaamse Regering op voorstel van minister Sven Gatz de verdeling van de vijfjarige werkingssubsidies voor cultureel-erfgoedorganisaties goed voor de periode 2019-2023. Voor de eerste maal maakte het leeuwendeel van de cultureel-erfgoedsector in Vlaanderen gelijktijdig de beleidsplanning en aanvragen voor werkingssubsidies op bij deze 'grote erfgoedronde'.

De erfgoedronde 2018 in een notendop

De erfgoedronde van 2018 resulteerde in 77 ontvankelijke subsidieaanvragen. Vier beoordelingscommissies – bestaande uit experts uit de sector – beoordeelden op basis van het type aanvraag. Subsidieaanvragen konden worden ingediend voor landelijke of regionale collectiebeherende organisaties (musea, culturele archiefinstellingen en erfgoedbibliotheken), landelijke dienstverlenende organisaties of als organisatie voor immaterieel erfgoed. De Adviescommissie Cultureel Erfgoed volgde het gehele procesverloop van nabij op. Via een afstemmingscommissie werd bij de beoordelingsprocedure de coördinatie van alle adviezen en een procedurele evaluatie verzorgd.

De cultureel-erfgoedorganisaties vroegen samen gemiddeld 50,5 miljoen euro aan jaarlijkse steun. In 2018 konden de organisaties aanspraak maken op een totaalbudget van 27,6 miljoen euro en in 2019 kreeg de sector een financiële injectie van 9,6 miljoen euro. Daardoor stegen de toegekende werkingmiddelen naar een nieuw totaal van ruim 37 miljoen euro.

Niet alle spelers in het erfgoeddecreet kwamen in 2018 aan bod. De werkingssubsidie voor de regionale dienstverlenende rollen maakte geen deel uit van de erfgoedronde. Zij komen aan bod in een afzonderlijke subsidieronde met een eerste indienatum in 2020, aansluitend bij de timing van de lokale beleidscycli. De procedure voor de sectorale steunpuntwerking werd naderhand geregeld. Via het Decreet houdende diverse bepalingen in het beleidsveld cultuur (kortweg het Verzameldecreet Cultuur) is het steunpunt voor cultureel erfgoed vanaf 2019 opnieuw in het Cultureelerfgoeddecreet ingebed.

De grote erfgoedronde betekende in de afgelopen legislatuur een belangrijke mijlpaal in een intensief meerjarig beleidsontwikkeldend traject voor de cultureel-erfgoedsector in Vlaanderen. Dat ging van start met de *Beleidsnota 2014-2019. Cultuur* waarin de minister voor de volledige regeerperiode strategisch de grote uitdagingen van de culturele sector bepaalde. Het spanningsveld tussen het huidige potentieel van de cultureel-erfgoedspelers en de verwachtingen die de Vlaamse overheid heeft ten opzichte van de gesubsidieerde actoren werd in deze nota als aandachtspunt voor het cultureel erfgoedbeleid genoemd. De minister reikte de cultureel-erfgoedsector, die vragende partij was voor een langetermijnperspectief, de hand. De beleidsnota formuleerde het voornemen om een langetermijnvisie te ontwikkelen voor het cultureel erfgoed in Vlaanderen, waarin erfgoed als een gemeenschappelijk goed gezien wordt, en de maatschappelijke relevantie van de sector in andere beleidsdomeinen als toerisme, onderwijs, wetenschap en ondernemerschap een belangrijke pijler is.

In maart 2015 startte daartoe in opdracht van de minister een visietraject, opgebouwd rond meerdere momenten van inspraak voor relevante actoren en stakeholders uit het cultureel-erfgoedveld. Dit inspraaktraject had als doel een richtinggevend en omvattend kader te creëren voor het toekomstige Vlaams cultureel-erfgoedbeleid en resulteerde in de **conceptnota *Naar een duurzame cultureel-erfgoedwerking in Vlaanderen***, goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 25 maart 2016, die – aan de hand van een uitgebreide omgevingsanalyse en een aantal strategische beleidslijnen – de langetermijnvisie voor het cultureel-erfgoedbeleid uitzet.

Een belangrijke stap in het uitrollen van deze strategische langetermijnvisie zou het **nieuwe Cultureelerfgoeddecreet van 24 februari 2017** worden, waarin het kader voor de ondersteuning en subsidiëring van de sector vastgelegd werd. Vernieuwend in dit decreet was de benadering van de sectorale werking aan de hand van **functies** en **rollen**, naar analogie met de ontwikkeling van de andere culturele decreten voor de kunstensector en het sociaal-cultureel volwassenenwerk. Aanvullend op het Cultureelerfgoeddecreet keurde de Vlaamse Regering in juni 2017 het uitvoeringsbesluit goed. Daarin werden de decretaal verankerde procedures verfijnd, alsook de voorwaarden en criteria vastgelegd voor het gehele subsidieproces van aanvraag tot uitbetaling.

In het Cultureelerfgoeddecreet werd voor de eerste maal een **strategische visienota** als beleidsinstrument ingeschreven. Voortbouwend op de conceptnota legde de minister in die visienota onder meer de beleidsaccenten en standpunten vast voor de erkenning en ondersteuning van organisaties in het cultureel-erfgoedveld, dit voor de aanvang van de erfgoedronde. Minister Gatz deed dat in 2017 aan de hand van een samenvattende omgevingsanalyse die teruggaat op de hierboven vernoemde conceptnota, een uitgeschreven visie op het complementair cultureel-erfgoedbeleid inzake de verschillende bestuursniveaus in België, alsook een projectie op het cultureel-erfgoedveld in de toekomst.

In dezelfde periode liep ook een reflectietraject met het oog op het herdefiniëren en hertekenen van de culturele bovenbouw. Eind 2017 kwam hieruit in opdracht van de minister het rapport *Aanbevelingen voor een vernetwerkte bovenbouw cultuur* voort, en aan het einde van de legislatuur kreeg het traject zijn beslag in het zogeheten **Verzameldecreet Cultuur**.

Parallel daarmee werd een traject opgezet voor het uittekenen van een strategische visie omtrent cultuur in het digitale tijdperk. Op het ogenblik dat de meerderheid van de erfgoedorganisaties zijn beleidsplan afrondde, formuleerde de minister de **visienota *Een Vlaams cultuurbeleid in het digitale***

tijdperk, goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 22 december 2017, met als doel de culturele sector te ondersteunen in haar digitale transformatie en de uitdagingen die daarbij komen kijken. Al deze trajecten en de bijhorende nota's hebben een niet te onderschatten impact op de onderlinge verhoudingen in het cultureel-erfgoedlandschap. De voorbije jaren waren dan ook voor vele spelers in het veld – met inbegrip van de Vlaamse overheidsadministratie – **ingrijpende en bewogen transitiejaren**.

Strategische opvolging van het cultureel-erfgoedbeleid door de SARC

De Sectorraad Kunsten en Erfgoed volgde in de beleidsperiode 2014-2019 de ontwikkelingen rond het cultureel-erfgoedbeleid nauw op. Zo bracht de SARC de volgende adviezen en reflectie uit:

- Advies over de conceptnota *Naar een duurzame cultureel-erfgoedwerking in Vlaanderen* op 9 mei 2016;
- Advies over het voorontwerp van decreet houdende de ondersteuning van cultureel-erfgoedwerking in Vlaanderen op 28 september 2016;
- Advies over de strategische visienota cultureel erfgoed en het ontwerp van besluit bij het Cultureel Erfgoeddecreet 2017 op 26 april 2017;
- Reflectie op het rapport *Aanbevelingen voor een vernetwerkte bovenbouw cultuur* op 19 januari 2018;
- Advies over de visienota *Een Vlaams cultuurbeleid in het digitale tijdperk* op 30 maart 2018;
- Advies bij het voorontwerp van decreet houdende diverse bepalingen in het beleidsveld cultuur op 14 september 2018;
- Advies bij de toevoegingen bij het 'verzameldecreet cultuur' op 15 oktober 2018;
- Advies bij het uitvoeringsbesluit bij het verzameldecreet cultuur op 15 maart 2019.

Met het oog op de **evaluatie van het afgelegde parcours voor de erfgoedronde en de resultaten en impact** ervan, startte de Sectorraad Kunsten en Erfgoed eind 2018 met evaluatiegesprekken en verschillende toelichtingen tijdens de plenaire vergaderingen. In januari werd een eerste evaluatie vanuit het perspectief van de sector besproken in de raad, vervolgens kwam in februari een globale analyse van FARO directeur Marc Jacobs aan bod, gevolgd in maart door een toelichting bij het verloop van de adviesprocedure vanuit het standpunt van de Adviescommissie Cultureel Erfgoed, gebracht door voorzitter Jan De Maeyer en ondervoorzitter Sofie De Caigny. Aansluitend vond een bespreking en evaluatie in de sectorraad plaats en uit dit traject vloeien de hierna volgende evaluatie en aanbevelingen voort.

II. EVALUATIE

De uitgesproken ambitie in de conceptnota *Naar een duurzame cultureel-erfgoedwerking in Vlaanderen* van 2016 weerspiegelt op een boeiende wijze de **spanningsboog** waarop het erfgoedlandschap zich in de toekomstige jaren moet zien te balanceren en ontwikkelen: het **opgebouwde geheugen van erfgoedcollecties en -organisaties aan de ene zijde**, en de **roep van een veranderende samenleving aan de andere kant**. Het nieuwe Cultureelerfgoeddecreet van 2017 kan ook gelezen worden als een oefening om deze beide registers slim te verweven, met aandacht voor de **waarde(n) van collecties** enerzijds en een benadering van erfgoedwerkingen in hun verschillende functies en rollen anderzijds. De nieuwe functie participatie wordt daarbij een rode draad die de **erfgoedwerking maatschappelijk verankert**.

De Sectorraad Kunsten en Erfgoed heeft in deze erfgoedronde weliswaar een sterke discrepantie ervaren tussen het **objectief van de beleidsvisie**, en de **implementatie** ervan. Zowel in het verloop van de beoordelingsprocedure als bij de politieke beslissing rond de verdeling van de werkingssubsidies bleken de leidende principes moeizaam ingang te vinden of stand te houden. Zo voorzag het nieuwe Cultureelerfgoeddecreet een vernieuwd subsidiërings- en beoordelingsmodel gestoeld op het opnemen van diverse basistaken in de cultureel-erfgoedwerking. Via die functiegerichte benadering biedt het decreet de cultureel-erfgoedsector in Vlaanderen een kader waarin organisaties volgens het eigen ritme en vertrekkend vanuit de individuele sterktes kunnen werken aan het uitbouwen van een multidimensionale erfgoedwerking en het mobiliseren van een groeiend maatschappelijk draagvlak voor erfgoed. De sectorraad stelt echter evaluerend vast dat deze ambitie (nog) niet volwaardig in de praktijk doorgevoerd werd.

In deze erfgoedronde werd ontegensprekelijk een **langverwachte en essentiële inhaalbeweging** aangevat met betrekking tot de **ondersteuning van collectiebeherende en vooral museale werkingen in Vlaanderen**. Daarmee is ook een betekenisvolle stap vooruit gezet voor de erfgoedsector als geheel. Echter, niet alle collectiebeherende instellingen zijn hierbij evenredig aan bod gekomen. Zo blijft er voor erfgoedbibliotheken en in het veld van de archieven nog een inhaalbeweging nodig.

Een neveneffect van de prioritaire ondersteuning naar musea in deze erfgoedronde zal zich de komende jaren uiten in de **verschillende snelheden en slagkracht waarmee men tewerk zal moeten gaan in de deelsectoren en de sector als geheel**. Dit terwijl een coherent en fijnmazig erfgoedveld werd beoogd.

Voor de **dienstverlenende rollen** werd **geen duurzame langetermijnstrategie** ontwikkeld. Men hanteerde bijgevolg de visienota als leidraad voor een middellange termijn perspectief. Vanuit de sector werd in respons op het nieuwe beleidskader een aanzienlijke inspanning geleverd om dienstverlenende werkingen voor 2019-2023 uit te tekenen – denk aan meerdere fusioneringen en reorganisaties bij voormalige expertisecentra en organisaties volkscultuur, alsook nieuwe initiatieven vanuit collectiebeheerders met oog op dienstverlening aan derden. De Sectorraad stelt vast dat aan de ambities vanuit de erfgoedronde geen adequate middelen zijn gekoppeld, met als spijtige consequentie dat het beoogde maatschappelijke potentieel van dit hoofdstuk uit het beleid de komende jaren vooralsnog onderbenut blijft.

Voor de nieuwe afdeling in het Cultureelerfgoeddecreet rond de **organisatie die de werking opneemt voor het immaterieel cultureel erfgoed in Vlaanderen** geldt een gelijkaardige analyse, daar er ook ambitieuze doelstellingen uitgezet werden, maar de navenante financiering achterwege bleef – ondanks een realistisch en sterk bevonden plan van aanvraag. Dit is een gemiste kans voor een beleidsfacet dat in de startblokken stond om zich verder te ontplooien.

De sectorraad waardeert tenslotte dat het **steunpunt voor cultureel erfgoed** vanaf 2019 opnieuw in het decreet geïncorporeerd is, waar herhaaldelijk op werd aangedrongen in voorafgaande adviezen. Wel wenst de raad aan te stippen dat de huidige timing waarbij de beoordeling van de aanvraag vanuit het steunpunt gelijk loopt met de rest van de sector, geen optimale context creëert voor het steunpunt om het cultureel-erfgoedveld in zijn beleidsplanning en ontwikkeling van aanvraagdossiers te ondersteunen.

Vooruitblik

Uitgaand van het aanwezige **potentieel van het huidige decreet** wenst de sectorraad een mogelijke **decretale vernieuwing in de komende legislatuur te ontraden**. De cultureel-erfgoedorganisaties kampen – na een decennium van opeenvolgende nieuwe beleidsontwikkelingen en decretale kaders – immers met een verstrekkende decretale vermoeidheid. De raad houdt voor de volgende rondes een **uitdrukkelijk pleidooi voor het maximaal activeren en openvouwen van het huidige potentieel dat in dit beleid én veld vervat ligt**, en om daartoe – louter – de nodige accentverschuivingen in de uitvoeringsbesluiten en beoordelingsprocedure te voorzien.

Vertrekkend vanuit een gedeelde ambitie kunnen we in Vlaanderen bouwen aan de beoogde breed maatschappelijk verankerde en boeiende erfgoedwerkingen. Deze krachtvolle **landschapsontwikkeling** berust op een gezonde vertrouwensrelatie tussen beleid en het duurzaam doorgroeende netwerk van erfgoedorganisaties. Vanuit dat perspectief is het raadzaam een optimale **synergie te realiseren tussen het collectie-, instellingen- en dienstverleningsmodel, en tevens tussen de verschillende bestuursniveaus**. De sectorraad meent dat een **herziening van de rol van het Vlaamse beleid daarbij een kritische succesfactor** is, zodat de subsidievoorwaarden zich doordacht en evenwichtig verhouden tot het aanvullend karakter van de subsidiemiddelen van de Vlaamse Gemeenschap voor het gros van het erfgoedlandschap in Vlaanderen.

Ten slotte kwam de sectorraad tijdens haar werkzaamheden in aanloop naar dit advies tot de bevinding dat er verwante evoluties in de kunsten- en cultureel erfgoedsector waarneembaar zijn. De raad voorziet daarom in de nabije toekomst in een hiernavolgend advies mogelijk ook een gecoördineerde analyse te maken van de ontwikkelingen in beide sectoren.

III. AANBEVELINGEN

De Sectorraad Kunsten en Erfgoed formuleert naar de volgende legislatuur en subsidieronde toe graag een reeks aanbevelingen. De focus ligt op de functie-georiënteerde basiswerking van het netwerk van de cultureel-erfgoedorganisaties, om van daaruit de maatschappelijke relevantie van de sector in de kijker te zetten.

A. Zet het Cultureelerfgoeddecreet door en scherp het verder aan

1. De Sectorraad Kunsten en Erfgoed pleit voor verdere ontwikkeling en ontplooiing vanuit het huidige Cultureelerfgoeddecreet. Mits accentverschuivingen in de uitvoeringsbesluiten kan het aanwezige potentieel van het decreet maximaal uitgerold worden.

B. Stem het subsidiebedrag en de subsidiëcriteria op elkaar af

2. Er is een discrepantie tussen de mate van subsidiëring vanuit de Vlaamse overheid en de voorwaarden die eraan verbonden worden. De verhoudingen moeten durven herdacht worden, rekening houdend met de realiteit waarin de Vlaamse subsidiëring voor een deel van de cultureel-erfgoedorganisaties een aanvullend karakter heeft, terwijl het voor anderen de structurele werking mogelijk maakt en bestaanszekerheid garandeert.
3. De sectorraad adviseert de Vlaamse overheid om in de aanloop naar subsidierondes, beleids- en visienota's gericht aan te geven waartoe het de voorziene middelen wenst in te zetten, rekening houdend met de haalbaarheid voor de sector om met de gegeven middelen de doelstellingen te realiseren. Met het aanreiken van gerichte strategische keuzes of prioriteiten voor gesubsidieerde organisaties kunnen de ambities van de Vlaamse overheid gedefinieerd worden en kan de erfgoedsector hierop intekenen met effectieve initiatieven.

C. Werk aan een systemische benadering voor de functies en rollen

4. Werk een holistische langetermijnvisie uit waarbij de landelijke dienstverlenende rollen, de regionale rollen en de rollen van het steunpunt optimaal en complementair worden afgestemd.
5. Laat alle functies bij de beoordeling hun rol spelen, maar op een manier dat de organisaties zelf, vanuit hun eigen sterktes, het zwaartepunt van hun werking kunnen bepalen, zonder hierbij het risico te lopen hun basisfinanciering te verliezen. Op die manier wordt in de sector een positieve dynamiek gecreëerd, waarbij organisaties inzetten op de kracht van hun werking vanuit de basistaken.
6. Laat ook de kracht van het erfgoedmiddenveld floreren. Voorzie versterkende impulsen via de dynamische ruimte of door middel van structurele werkingssubsidies.

D. Voer de plannen voor de cultureel-erfgoedinstellingen door, mits aanpassingen

7. Implementeer de plannen voor de cultureel-erfgoedinstellingen verder, maar laat dit niet ten koste gaan van een versterkte basiswerking van het brede veld en de continuïteit daarvan.

8. Voer het beoordelingsproces voor de cultureel-erfgoedinstellingen met een kwaliteitsvolle internationale beoordelingscommissie bestaand uit leden met complementaire competenties die als autoriteit gelden in hun veld van expertise.
9. Stel de aanduiding als cultureel-erfgoedinstelling voor elke deelsector van het cultureel-erfgoedveld open.

E. Concretiseer de principes van goed bestuur op maat van de cultureel-erfgoedsector

10. Het lemma goed bestuur in het decreet en uitvoeringsbesluit gaan onvoldoende in op wat goed bestuur inhoudelijk betekent voor de sector. Goed bestuur biedt een kans om de onafhankelijkheid en professionaliteit van de bestuurders te versterken. Die principes worden in de toekomst bij voorkeur meegenomen in de beoordeling.

F. Reduceer de planlast

11. Een systeem dat uitgaat van vertrouwen in de aanvrager die in het verleden reeds goed werk leverde, zou een vermindering van 60 à 70% van de planlast kunnen betekenen voor sommige organisaties. Het is terecht dat er een zekere bewijslast gevraagd wordt van een subsidieaanvrager, maar een goede evaluatie in het verleden zou positieve implicaties moeten hebben. Op die manier kan de beschikbare energie van organisaties, beoordelaars en administratie naar het creëren van meerwaarde voor de sector en samenleving gaan.
12. Streef in dit kader ook naar betere afstemming en dialoog tussen de verschillende bestuursniveaus in Vlaanderen.

G. Hanteer een weloverwogen timing

13. Het is cruciaal dat beleidsdocumenten die positieve impulsen moeten geven aan de sector tijdig gepubliceerd worden. Dit gebeurt bij voorkeur twaalf maand en uiterlijk zes maand voor de indiendatum van de aanvragen.
14. Het is raadzaam om de procedure omtrent de werkingssubsidie van het steunpunt een jaar voorafgaand aan de beoordeling van de cultureel erfgoedorganisaties te laten plaatsvinden, zodat het steunpunt optimaal zijn ondersteunende rol voor de organisaties in het veld kan vervullen in de fase van de beleidsplanning van de sector.
15. Bouw een afzonderlijk tijdspad in voor de cultureel-erfgoedinstellingen. Laat de procedure bij voorkeur een jaar voorafgaand aan de beoordeling van de cultureel-erfgoedorganisaties met een werking op landelijk niveau van start gaan, zodat deze niet interfereren.

H. Maak een speerpunt van digitalisering

16. Een inhaalbeweging inzake digitalisering in de erfgoedsector is hoogdringend. De visienota *Een Vlaams cultuurbeleid in het digitale tijdperk* kwam te laat in het proces van de erfgoedronde 2017 en werd niet gekoppeld aan bijhorende strategische middelen, waardoor de sector opnieuw de boot naar de ontwikkeling van een 21ste-eeuws digitaal landschap miste. Maak in de volgende jaren een hoeksteen van een actief digitaal erfgoedbeleid en maak hierbij gebruik van de expertise die reeds in de sector aanwezig is.

I. Maak een prioriteit van inclusiviteit

17. De sectorraad beveelt de Vlaamse overheid aan om doeltreffende stimuli te voorzien voor het werk in de sector rond participatie en diversiteit. De omschrijving van de (nieuwe) functie participatie is hiertoe nog onvoldoende geduid in het beleid. Zet een brede en diverse sector ertoe aan om vanuit een maatschappijgerichte visie werk te maken van inclusiviteit en meerstemmigheid.

J. De Vlaamse cultureel-erfgoedwerking als internationale troef

18. Haak in op het potentieel van de Vlaamse erfgoedsector in het Vlaams buitenlands beleid. Open mogelijkheden voor een performante *cultural diplomacy*-strategie.
19. Een sterke internationale werking gaat ook hand in hand met het versterken van vernetwerking en samenwerkingen vanuit de cultureel erfgoedsector, beginnend bij het Europese niveau en met partnerlanden, maar bij voorkeur ook ruimer in een geglobaliseerde context.
20. Trek sterker de internationale kaart met de cultureel erfgoedsector als partner in een proactieve internationale beleidsvoering. Voorzie hiertoe meer impulsen voor het opzetten van internationale projecten en – ook langdurige – partnerverbanden; creëer fondsen voor gedeeld erfgoed met een internationale uitstraling, los van het toeristische facet van cultureel erfgoed; vereenvoudig onder meer het internationaal bruikleenverkeer door middel van de uitwerking van een volledige *state indemnity*. In de andere richting kan het Vlaams erfgoedveld ook voor buitenlandse spelers aantrekkelijker gemaakt worden.

K. Stimuleer de intrasectorale samenwerking in een 'collectienetwerk Vlaanderen'

21. Het idee van een 'collectienetwerk Vlaanderen' kan verder uitgedacht en uitgewerkt worden. Een sterker coöperatief model kan gecreëerd worden waarbij men het eigenaarschap van deze of gene collectie vlot overstijgt en zo krachtige projecten en maatschappelijke meerwaarde kan realiseren.

L. Versterk de intersectorale samenwerking

22. Erfgoed heeft zich meermaals getoond als vruchtbare grondstof voor andere sectoren, bijvoorbeeld voor toerisme, welzijn, en onderwijs. Vrijwaar dat de erfgoedsector van morgen – méér dan vandaag – op een gelijkwaardige basis in dialoog kan treden met andere beleidsdomeinen, om zo vanuit de eigen kracht haar maatschappelijke relevantie verankerd te zien.
23. Ook vanuit de ruime cultuursector is er nog veel groeimarge voor samenwerking over de grenzen van sectoren heen. Het potentieel aan verbindingen tussen de kunstensector en de cultureel-erfgoedsector is evident, desondanks blijft deze wisselwerking vandaag nog onderbenut. Ook in de sectoren sociaal-cultureel werk, jeugd en media zijn vele bruggen van en naar erfgoed te slaan. Vanuit het Vlaamse cultuurbeleid kunnen weloverwogen incentives in de toekomst nog meer op deze intersectorale samenwerkingen inspelen en een hefboomeffect teweeg brengen.

M. Waak doorheen de beoordelingsprocedure over een evenwicht tussen de afzonderlijke processen

24. Het cultureel erfgoedlandschap in Vlaanderen is fijnmazig en kleinschalig en vergt zorgvuldige aandacht voor de *checks and balances* in het beoordelings- en adviseringsproces. De Sectorraad Kunsten en Erfgoed sluit zich aan bij de evaluatie die het Departement Cultuur, Jeugd en Media uitvoerde omtrent de cultureel-erfgoedronde 2019-2023 en de voornaamste punten tot remediëring die daarin naar voren gekomen zijn. Aanvullend op aspecten die eerder in dit advies aan bod kwamen, betreft het onder meer: het belang van de transparante samenstelling van de beoordelingscommissies; de gebruiksvriendelijkheid van het aanvraagformat en de criteria die gehanteerd worden; het op punt stellen van de beoordelings- en repliekprocedure; het uitwerken van de rol van het departement in de advisering, en van de rol van de afstemmingscommissie en de leeswijzer.

Namens de Sectorraad Kunsten en Erfgoed,

Herman Baeten, voorzitter

Jorijn Neyrinck, ondervoorzitter

Laura Van Wijnsberghe, secretaris